

[Udenrigsministeren.]

folketinget ønsker det, at tage en drøftelse af både de udenrigspolitiske problemer og også markedsproblemerne.

Må jeg tilføje, at jeg tror ikke, at der på det forestående møde af ministerkomiteen i midten af november måned vil komme til at foreligge så forfærdelig meget nyt eller nogen ny situation at tage stilling til. Det vil formentlig først og fremmest dreje sig om at nå frem til at fastlægge en endelig køreplan også for Danmarks vedkommende i forhandlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 105, fremsættelsen i tidenden sp. 44).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 99, fremsættelsen i tidenden sp. 45).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Jeg skal bestræbe mig på at fatte mig i korthed, ikke fordi disse to lovforslag ikke er meget vidtrækkende, for det er de, men fordi de er en konsekvens af den lov, som i sommer blev gennemført om hjemmemarkedspriser på landbrugsvarer.

Af de to lovforslag anser jeg lovforslaget om æg for at være det vigtigste og det mest omsiggribende. Det bryder totalt med det, vi hidtil har forstået ved liberal handel; det foreslår et monopol, som vi ikke herhjemme har kendt tilsvarende til, mig bekendt i hvert fald, men det er vel nødvendigt, hvis man skal have mulighed for at opkræve afgifterne. Jeg tror, adskil-

lige organisationsfolk rundt omkring vil misunde landbruget den mulighed, det her får for at opkræve en form for kontingent hos alle dem, som nyder godt af det arbejde, organisationerne udfører. Det er jo pointen i det foreslåede.

Dette lovforslag bryder som sagt totalt med liberal handel, og det vil blive vanskeligt at forstå for en hel masse mennesker, ikke mindst de små ægproducenter rundt omkring i landet, som er vant til at tage det lille overskud, de får efter eget forbrug, med i kurven til købmanden og få andre varer i stedet. Det lader sig ikke gøre mere, hvis dette lovforslag vedtages, ligesom det naturligvis heller ikke lader sig gøre, at producenterne sælger direkte til institutioner, sygehuse, hoteller o. lign. Alle skal i fremtiden gå over de autoriserede ægpakkerier. Der er ingen grund til at tro, at æggene bliver billigere af den grund; det er helt givet, at dette ekstra led også vil koste noget, og det vil sætte sit præg på prisen, men lad det være.

Lovforslaget om æg indeholder andre ret vidtrækkende bestemmelser. Ifølge en af bestemmelserne bemyndiges landbrugsministeren til at lade æggene mærke; om det nu skal være datomærkning eller ugemærkning, ved jeg ikke, for jeg må med det samme tilstå, at der er forskellige opfattelser inden for mit parti af dette spørgsmål. Der er adskillige, som mener, at en dato-stempling vil være helt rigtig. Vi er imidlertid også en del, der nærer en vis frygt for en sådan datostempling, fordi den kan betyde, at en del kan dække sig under den, og på hvilket tidspunkt skal denne mærkning finde sted? Skal det være hos producenten, eller skal det være i ægpakkerierne? Vi ved jo, at ægsamlerne normalt kommer en gang om ugen til de forskellige producenter, men vi ved også, at der hos visse fjerntboende producenter kun kommer ægsamlere en gang hver 14. dag, og derfor kan mærkningen i visse tilfælde løbe fra alderen på disse æg.

Vi ved endvidere, at æg kan holde sig friske meget længe, når de opbevares under betryggende forhold; men vi ved også, at de ikke holder sig friske så overordentlig længe, hvis opbevaringsvilkårene ikke er gode. Jeg kender i hvert fald adskillige detailforretninger rundt omkring, hvor man